

brugskommission er bortforpagtet i henhold til den tidligere gældende brugslov.

For sådanne ejendommers vedkommende er der hidtil inden hver 8 års periodes udløb blevet gennemført en tillægslov (se senest årbog 1949—50, side 229), hvorved der er givet brugerne ret til at kræve brugsforholdet fornyet for en ny brugsperiode, ligesom brugerne bl. a. har forkøbsret.

Det er dog yderligere en betingelse for lovens anvendelse på en ejendom, at den er en *landbrugsejendom*, mens det ved anvendelsen af de hidtil gældende tilsvarende regler var tilstrækkeligt, at den havde $\frac{1}{2}$ ha jord og anvendtes som husmandsbrug.

På den anden side omfatter loven hele landet, mens den tidligere brugslov ikke gjaldt i *de sønderjyske landsdele*.

De pågældende ejendomme var ifølge den hidtil gældende brugslov undergivet forskellige betydelige indskrænkninger med hensyn til ejerens rådighed. Brugernes fornyelsesret og forkøbsret er allerede nævnt. Endvidere kan nævnes begrænsningen af den årlige brugsafgift til 4 pct. af ejendomsskyldværdien.

Disse *rådighedsbegrænsninger* må antages at have været stærkt medvirkende til, at ejerne normalt ikke har været interesseret i at investere kapital i disse ejendommers forbedring, og på den anden side har reglerne ikke ydet brugerne en sådan varig betryggelse, som normalt vil være forudsætningen for at bekoste forbedringer på lang sigt, ligesom brugerne heller ikke i almindelighed har haft økonomisk mulighed — herunder kreditbasis — for sådanne investeringer.

Følgen heraf er blevet, at disse ejendomme under den stedfundne udvikling bygningsmæssigt og i andre henseender i vidt omfang er blevet tilbagestående i forhold til tilsvarende selvejerbrug.

Efter de foreliggende erfaringer har den pågældende besiddelsesform således vist sig landøkonomisk uheldig.

Loven tager med henblik herpå sigte på en væsentlig *forøgelse af brugernes rådighed over brugene og økonomiske interesse i deres forbedring.*